

som den anden ægtefælle er ejer af. En ægtefælle vil således blive ligestillet med en samlever i relation til lovens erhvervsregler. Bopælspligten vil kunne opfyldes på ægtefællens landbrugsejendom.

Børn under 18 år, der ejer eller er medejer af en landbrugsejendom, bør derimod fortsat medregnes under en af forældrenes ejendomsbesiddelser.

Det foreslås i § 18, stk. 2, at en person også anses for at være medejer af en landbrugsejendom, hvis vedkommende alene eller sammen med sine børn under 18 år ejer 1/5 eller derover af kapitalen i et selskab, der ejer en landbrugsejendom. Hvis der er tale om et landmandsselskab efter lovens § 20, anses landmanden i selskabet (der har flertallet af stemmerne i selskabet) også som medejer af ejendommen, selv om han f.eks. kun ejer 10 pct. af selskabskapitalen.

På baggrund af, at der i § 20, stk. 3, foreslås mulighed for at anvende en holdingkonstruktion, foreslås endvidere i § 18, stk. 3, en udvidelse af begrebet medejer, således at personer, der ejer aktier eller anpartar i et selskab, der ejer aktier eller anpartar i et selskab, der ejer en landbrugsejendom, betragtes som medejere af ejendommen.

Ved holdingkonstruktioner kan det være vanskeligt at afgøre, om en person er medejer af en landbrugsejendom efter den normale definition på medejerskab. Der foreslås derfor i § 18, stk. 3, en regel om, at en person, der ejer aktier eller anpartar i et selskab, der indgår i en sådan holdingkonstruktion, uanset mængden af aktier eller anpartar altid skal betragtes som medejer af ejendommen, hvis selskabet ejer 1/5 eller derover af kapitalen i det selskab, der ejer ejendommen.

Hvis der i bestående selskaber, der har erhvervet en landbrugsejendom før landbrugsloven af 1999, kan indgå flere selskaber i ejerkæden, skal personer, der ejer aktier eller anpartar i sådanne selskaber, også omfattes af medejerbegrebet, jf. § 18, stk. 4.

Med disse regler vil det være forholdsvis enkelt at konstatere, om en person, der indgår i en holdingkonstruktion, skal betragtes som medejer af en landbrugsejendom.

I § 18, stk. 5, er det præciseret, at en person også anses for medejer af en landbrugsejendom, hvis vedkommendes børn alene ejer en anpart, som nævnt i stk. 1, eller ejer aktier eller anpartar, som nævnt i stk. 2-4.

B. Frikøbte ejendomme og familieejendomme

Til § 19

Reglerne i § 19 er en uændret videreførelse af de hidtidige regler i landbrugslovens § 17 b, som blev indført i 1967. Bestemmelserne havde til hensigt at beskytte bestående forventninger, som var baseret på den hidtidige retstilstand, især hos en række større jordbesiddere, om frit at kunne overdrage landbrugsejendomme inden for familien.

Notering om frikøbte ejendomme fremgår af tingbogen. Notering om familieejendomme fremgår af såvel matriklen som tingbogen.

Bestemmelserne giver en lempelse i relation til reglerne om antal ejendomme ved erhvervelse af yderligere landbrugsejendomme i lovforslagets § 12, stk. 3. Denne lempelse gælder også de øvrige bestemmelser, hvor der er en antalsbegrænsning med henvisning til § 12, stk. 3.

Det bemærkes, at de hidtidige regler i landbrugslovens § 19 om selvejerbønders testationsret ikke er medtaget i lovforslaget, da dette er reguleret af reglerne i § 79 i arveloven.

Til kapitel 9

Selskabers erhvervelse af landbrugsejendomme i landzone

Til § 20

De foreslåede regler i § 20 er i princippet en videreførelse af reglerne i den hidtidige landbrugslovs § 20.

Da landbrugsloven sigter mod at bevare selvejet som altovervejende besiddelses- og driftsform, stilles der inden for rammerne af selskabskonstruktionen helt specifikke krav til overholdelse af landbrugslovens grundlæggende principper, og især kravene om selveje, bopælspligt og uddannelse skal overholdes, selvom en landbrugsejendom ejes i selskabsform og altså af en juridisk person.

Hovedreglen for selskabers erhvervelse af landbrugsejendomme fremgår af § 20, stk. 1, hvor det præciseres, at der skal være en person, "landmanden i selskabet", der ejer aktier eller anpartar, der repræsenterer flertallet af stemmerne i selskabet og som udgør mindst 10 pct. af selskabskapitalen, dvs. A-kapital. Landmanden i selskabet skal enten ved selskabets erhvervelse af ejendommen være lovlig ejer af ejendommen eller opfylde betingelserne for personlig at kunne erhverve ejendommen.

Det foreslås desuden, at kravene til A-kapitalen i det selskab, der står som ejer af landbrugsejendomme-